

et Tidspunkt, da den ikke havde overset Rækkevidden af denne Sag. Jeg har aldrig været blind for Vanskelighederne, den højtærede Handelsminister behøver ikke at fortælle mig, at denne Sag rummer Vanskeligheder, det har jeg sagt gentagne Gange i denne Sal, naar andre mødte frem og krævede, at nu skulde Ordningen paa Bordet. Da den nuværende Finansminister i Oktober Maaned sidste Aar overfor den da siddende Regering forlangte en Ordning af Landmandsbankens Forhold, fremhævede jeg, at det var en Sag med betydelige Vanskeligheder, men at vi selvfølgelig maatte have en Ordning saa snart som muligt, og at en Undersøgelse forud for en Planlæggelse af, hvad der skulde ske, var nødvendig — ganske det samme Standpunkt som den nuværende højtærede Handelsminister endelig er kommet til, efter at hans Ministerchef havde skruet sig op i December Maaned.

Den højtærede Minister kom nu med et Forsvar for, at der ingenting var sket. Et Forsvar var ikke paakrævet, for jeg har aldeles ikke bebrejdet den højtærede Minister, at han ikke er naaet til en endelig Afgørelse af Sagen, for det kunde simpelt hen ikke naas, det er jeg ganske paa det rene med, og derfor skal man ogsaa lade være med at stille den Slags Løfter op i en Programtale. Men den højtærede Minister mente altsaa, det var nødvendigt at føre et Slags Forsvar for den Langsomhed, hvormed det er gaaet. Han siger: Da jeg overtog denne Sag, befandt man sig paa bar Bund. Det er muligt, det kan man maaske sige, men hvordan er det i Dag, er Bunden blevet bedre dækket nu? 7 Maaneder er der gaaet, men jeg har ikke Indtryk af, at der er sket andet end, at man har skrabet Bunden. Men naar man i øvrigt skal tale om Realiteter, saa er det jo ikke rigtigt, hvad den højtærede Handelsminister siger, det var aldeles ikke paa bar Bund, han overtog denne Sag. Der havde i adskillige Maaneder før hans Overtagelse af Ministeriet været et fuldkommen uvildigt Udvalg, som havde beskæftiget sig med Sagen, og der forelaa for den højtærede Minister til at begynde med forskellige Sæt Forslag, ogsaa fra Bankens Ledelse, ligesom det paagældende Embedsmandsudvalg i vid Udstrækning havde fremmet sine Undersøgelser, saaledes at han ogsaa kunde faa en Beretning derom, og i Løbet af nogen Tid ogsaa dette Udvalgs Forslag. Jeg erkender, at det var maaske ikke meget, Guld fandt den højtærede Mi-

nister ikke paa Bunden, men der var alligevel en Realitet, som i den Sag var det først fornødne, nemlig at faa foretaget en virkelig Undersøgelse, som kunde danne Grundlaget for, hvad der videre skulde ske. Og denne Undersøgelse er jo iværksat mod Venstres Villie. Den højtærede Minister bør ikke glemme, at da jeg iværksatte denne Undersøgelse og Planlæggelse, skete det under Modstand fra Venstre og de Konservative.

Den højtærede Minister sagde, at han haabede, at der vilde komme Forslag i næste Samling. Ja, det vil jeg antage, at han ikke blot haaber, da det er det, han er gaaet ind paa, for saa skal det komme. Det staar positivt i Løven. Ministeren skal inden 15. Februar forelægge Forslag for Rigsdagen. Saa jeg vil for Ministerens egen Skyld haabe, det gaar i Opfyldelse. Men, siger den højtærede Minister, det, der nu er Tale om, er kun et lille Skridt, og deri har han Ret. Det er kun et meget lille Skridt, der sker ved denne Lov, egentlig ikke noget Skridt; det er nærmest et lille Hop paa Stedet. Det eneste, som jeg bebrejder Ministeren, er altsaa, at man for 7 Maaneder siden lovede ikke efter 7 Maaneders Forløb et Hop paa Stedet eller et lille Skridt, men hurtigst muligt en endelig Ordning med Kapital hjemført til Brug for dansk Erhvervsliv. Der er intet udført. Deraf kan man slutte, at Regeringen fremsatte sit Program uden at have gjort sig klart, hvad det var, den lovede den 17. December.

Jeg er ganske enig med den højtærede Handelsminister i hans Betragtning om Bankens Stilling til udenlandske Laan. Selv om den Kapital, der nu er Tale om, efterhaanden trækkes, og Banken i øvrigt skal drive Forretningsvirksomhed, kan den selvfølgelig ikke være afskaaret fra nu og da, naar Forholdene nødvendiggør det, at gøre ligesom andre Banker, der optager midlertidige Laan hos deres Forbindelser i Udlandet. Selvfølgelig, det vilde være fuldkommen absurd at gøre denne Bank fuldkommen udygtig som Forretningsbank. Men det er det, det ærede Medlem Hr. Zahle her tilsigter, naar han forsøger at faa sat særlige Bremses paa denne Bank. Ja, hvis det gjaldt om at fremme andre Bankers Interesser, forstaar jeg, at man vilde gøre noget saadant. Men hvis den skal være nogenlunde paa lige Fod i Konkurrencen med andre Forretninger, maa den have samme Handlefrihed som andre Forretninger.

Den højtærede Minister sagde, at det